

sbožnik je, a flapa ſtajnje ſluhoszu tak možne wo tu wutrobu.

4. O łobokosz, kiz schitke ſtosze psches Kryſta ſmerez je požrjeka, ja potaju ſo do ſmelynossie, da me tu ničjo netama. Ja spuschežam ſo na Kryſtuſa, o luta ſmelynna dobrota!

5. Ma sbožnika zu ſwjeru ladac̄, kijemu mam moju nadžiju, won njeda mi tu troschta tradac̄, dñj rjeh me kuſa wſwjetomnu, da widžu Božu wutrobu, a bes pſchecac̄a dobrota.

6. Ze mi moj Boh scho druhe rubic̄, schtož c̄jelo ſduſchu wotschetwi, a dñe bu schitkon trosch tejsch ſubic̄, to jenic̄ke me ſpotoji, ſo moj Boh je psches Kryſtuſa, ta ſmelynoss a ta dobrota.

7. Ze c̄jelo ſwjet me ſazjełac̄, a nacžinic̄ mi ſrudobu, da Boh ſo tolle nebzvje njevac̄, dokelž psches nadu wojuju. Je duscha ſchitka ſrudzena? Da troschtuje me dobrota.

8. Hac̄ runje welje bračhow widžu we dobrem, schtož ja c̄zinic̄ mam, Boh wje ſo rjehi ſwjeru hidžu, na ſkutki tejsch ſo nespuschčam. To jenic̄ke me troschtuje: Moj Rnes je polny ſmelynossie.

9. Njech ſchitko dje po jeho nadži, a po Wotgoroſtej ſmelynossi, njech ſrudnej wutrobi ſam radži, ſo Kryſtuſa neſabhydje, da wluboszi a wžakoszi, ja džeržu ſo ktej ſmelynossi.

10. Pschi tajkim grunc̄e zu ja woſtac̄, kajž dotho žiwenje tu mam, Boh daj mi twoju nadu woſtac̄, ſo tajki grunt tejsch ſakhowam, da ſweſełoszu ſpjetewam ja: O luta ſmelynna dobrota!

5

O Gott! du Tiefe ſonder Grund.

DBožo, wulka łobokosz, ty woſokosz, kiz nimasch mjeru, ja nemžu twoju woſebnosz tu nidy praſtje poſnac̄ ſwjeru, ty ſykaž morjo łoboke, ja ſo do twojej nadu podam, ſam nimam to, schtož dobre je, hac̄ do rukow ſo тебi dodam, dñj tebe woponinju, a druhim wopischu, da ſynt ja jara ſlabny Esheimu, schtož twoje bojſtwo ma, je woſche roſoma, a myſlje nedoſanu Etemu.

2. Twoj ſpočiatk je wot wječnoszje a nidy ſtobu ſpočiany, ty bjesche predy hac̄ ſwjet bje, haj ty ſy nedogruntowanu, schtož masch nej možno wureczeč, a nidy

U 3

Konja